

РЕШЕНИЕ

№ 789

гр. София, 14.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 13.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5260** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), предявен от Х. Р. В. и В. И. В. против Столична община (СО), за претърпени неимуществени вреди от бездействия на кмета на общината и на район „Т.“ на СО, изразяващи се в неизпълнение на задълженията им за осигуряване на достъпна жизнена и архитектурна среда, в периода от 01.08.2008г. до 31.05.2013г. Претендира се обезщетение в общ размер на 7000 лв., заедно с лихва от 23.05.2013г. до окончателното изплащане на сумата.

Твърди се в исковата молба незаконосъобразно бездействие за осигуряване на достъпна жизнена и архитектурна среда на населението, изразяващо се в неполагане на необходимите грижи за пешеходните пространства и улиците (липсата на такива), замърсеност и недостатъчно осветление в С., район „Т.“ по [улица]в участъка от [улица]до [улица]; [улица]в участъка от [улица]до [улица](„485”); [улица](„485”) - участъка от [улица]до [улица]; [улица]в участъка от [улица]до [улица](„485” и [улица]от [улица]до [улица]. Твърди се, че липсват пешеходни пространства (тротоари), липсват улици, а местата за улици представляват утъпкана земна маса на места насипана с чакъл и пясък и с наличието на големи дупки, липса на изградена канализация и оттичането на фекални води по местата, които би следвало да са улици, наличие на скитащи кучета и опасни и незаконни строежи. Посочва се, че за ищите и трите им малолетни деца е невъзможно да се придвижват

безопасно в пространството, около жилището си и да достигат до районите, с нормална градска среда, и да достигат до спирките на градския транспорт. В резултат на горното и поради неизпълнение на горните задължения на ответника, ищците заявяват, че са им причинени вреди, изразяващи се в притеснение, неудобства, дразнене, изпитване на чувство за гняв, срам, тревога, подробно описани в исковата молба.

Ответникът по иска на основание чл. 205 от АПК – Столична община, не изразява становище относно неговата допустимост и основателност. Прокурорът намира, че исковата претенция е основателна и доказана и моли да бъде уважена.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Ищците имат постоянен адрес в [населено място], на [улица], видно от представените копия от лични карти. По делото са изслушани показанията на двама свидетели – В. К. А. и Л. Й. К., които съдът възприема като обективни, безпротиворечиви и последователни. Установява се от тези показания, че ищците заедно с децата си живеят на горния адрес от пролетта на 2008г. В района, в който живеят, всички съседни улици, са в окаяно състояние. Няма достъп до нормални улици. Тротоари изобщо няма в този район. Най-близкият асфалтиран път е на повече от 600 м. Градски транспорт има поне на 800 м., или повече. Това са автобуси за Д. и С., които отиват до[жк]. Единственият начин за придвижване е с коли, защото особено за семейства, които са с малки деца и те трябва да ходят на градина, на ясла, на училище, няма друг начин. Повече от 6 месеца от годината са блокирани от кал и снегове. Районът изобщо не се почиства. Сами трябва да си проправят път за излизане от квартала. Често закъсняват за работа и училище. Има много кал, която лятото се превръща в прах. По улиците скитат кучета, крави, кокошки. В съседни дворове се отглеждат такива животни, които съвсем спокойно обикалят района. Много често децата са преследвани от диви кучета. Имало и няколко ухапвания. Това как се отразява на семейство В. в ежедневието им живот, като са доста изнервени. Карат се на децата, че излизат на улицата. Карат се и помежду си, защото сутрин се закъснява, докато се разчисти пътя и се премине през тази кал. В материално отношение също им се отразява, тъй като на ищцата се наложило да си купи кола, за да може да извозва децата. Едното от децата е в ясла, другото в градина, а третото е първи клас. По улиците, освен кал има и много дупки. Много често казват, че колата им е в сервиз, а това са средства. Забраняват на децата си да излизат от двора на кооперацията, тъй като това е единственото безопасно място, макар че и зад оградите на блока влизат бездомни кучета. Даже една крава веднъж била влязла. Общо взето няма нормална среда, където да играят децата и да се сприятеляват с други деца. Няма нито детски площадки, нито тротоари, няма къде да се придвижват дори с детска количка. Освен с кола. Човек не би могъл да придвижи децата с детска количка, тъй като има само храсти, бабуни, дупки. Има само храсти, кучета и други животни. Това изнервя ищците и ги затормозява видимо. Ежедневно се сблъскват с тези проблеми. Вторият свидетел посочва също, че в района няма инфраструктура. Липсват улици, тротоари, канали. Обитателите сами копят отводнителни ивици, с които да изместим водата, която тече от планината и минавала през кооперацията. Зимно време улицата не се почиства. Реално няма улица, в която да влезе снегопочистваща техника, за да почисти. Няма как да мине гребло на такава машина. В района има страшно много бездомни кучета, плюс съседи, които отглеждат по 7-8 кучета до 10 в къщите.

Пуснати са свободно да се движат из района. Също така има и крави, които обикалят наоколо, кокошки също се отглеждат. В тази среда да се достигне нормално да транспортна артерия, автобус, метро, трамвай, тролей и т. н. с детска количка е невъзможно да се стигне. Няма как да стане и пеша, тъй като е опасно от гледна точка на кучетата, защото има инциденти с ухапани хора. Една рекичка разделя района с друг, в който имало два случая на изядени хора. По същия начин е и в квартала на ищците и свидетеля. Поради тази причина не може да пускат децата сами навън; не излизат от кооперацията. Това от финансова гледна точка им се отразява зле на ищците, защото бяха принудени да закупят два автомобила с висока проходимост. Изнервена е обстановката, защото трябва да има постоянно човек, който да се грижи за децата докато играят навън или ги транспортират непрекъснато с автомобили. Обстановката е неприятна. Доста по-тежки са условията в квартала от други квартали в С..

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните, която съдът възприема изцяло като обективно и компетентно. Установява се от заключението, че с решение № 45 по протокол № 24 от 30.03.2011г. и решение № 147 по протокол № 40 от 18.07.2002г. на Столичния общински съвет за[жк], където попадат улиците, посочени от ищците, е приета улична регулация, която на място не е приложена освен частично в отделни имоти, където има новопостроени сгради. Посочва се в заключението, [улица]в участъка от [улица]до [улица]("485"). [улица]в посочения участък е без настилка. Няма данни, че изобщо е била асфалтирана. Може би е полаган трошляк, чакъл, който е заздравил трасето, като по този начин то не е само земна маса. Същото е неравно, без ниво, променящи се ширини и без отводняване. Ширината на "алеята" не отговаря на заложеното в регулационните планове. При проверката по документи в район "Т." и разговорите с главния инженер, вещото лице установила, че в квартала не са извършвани пътно-строителни дейности от страна на Столична община, в[жк]уличната регулация не е приложена. Улиците в квартала са в много лошо състояние. Обозначените в задачата участъци са без изградени тротоари, с изключение на местата пред парцелите с приложена регулация. [улица]е с две новопостроени жилищни сгради, кв. 70 - УПИ III и кв. 71 - УПИ II. Само пред регулационните линии на тези парцели са изградени тротоари /от собствениците/. В[жк]не е изградена канализация, поради липса на средства. Със средства по програмата И. в края на 2011г. е изграден и приет колектор по [улица]. Законна канализация има по [улица]от № 29 до [улица], която е изградена със средства на собствениците на обект с административен адрес "Ген. И. К." № 29. Отпадните води, в т. ч. дъждовните от другите имоти, в повечето случаи текат директно по [улица]и други, което се обуславя от липсата на канализация или поне елементарни канавки от двете страни на улиците. По [улица]канализационни шахти има само в участъка от [улица]до кръстовището на [улица]. В останалия участък до [улица]/"485"/ няма канализационни шахти. Трасетата на [улица]в участъка от [улица]до [улица]/"485"/, на [улица], на ул. "Проф. М. Г." са с видими дефекти - огъвания, пропуквания, пукнатини върху частична стара асфалтова настилка. Много места са без никакво асфалтово покритие. [улица]никога не е асфалтирана. Самата улица е с дълбоки дупки, които са предпоставка за дълбоки локви при дъжд. Напречният профил на улицата варира от 3,50 м до 5,50 м. Същото, съчетано с неравностите и дупките, естествено обуславя големи проблеми при всякакъв вид движение /хора и автомобили/. Децата не биха

могли да се движат самостоятелно. Трасетата не позволяват движение на детски колички и разминаване с автомобили. При огледите, които извършила, вещото лице установила, че никак не е комфортно и удобно да се пътува дори с високо проходима кола. Абсурд е да се разминат две коли. Затрудненията са наистина много големи. Дупките са необичайно големи и така разположени, че трудно човек може да премине безпрепятствено; те така са разположени, че просто не може да се избегнат. Придвижването с детски колички би било много трудно, ако не невъзможно. Навлизането на растителност е характерно за имотите в квартала, които не се използват целогодишно /бивша вилна зона/. Затова тук са били изградени само алеи със средна ширина 3 метра в повечето участъци. И от снимковия материал е видно неподдържането на алеите, които са завзети от растителност, която ограничава видимостта и намалява ширината на улиците до 2,40 м. Например, връзката на [улица]с бул. "Ч. връх" е затруднена от клоните и листата на дърветата, които скриват пътния знак, поставен на кръстовището. На няколко места, успоредно на трасето на [улица]в указания участък, съществуват купчинки от земни маси с различна височина /до 1,20м/, които очевидно са престояли доста дълго, защото са обрасли с трева. Ширината на улиците [улица]- участъка от [улица]до [улица], по [улица]- от [улица]до [улица]"/"485"/, по [улица]"/"485"/- участъка от [улица]до [улица], по [улица]от [улица]до ул. Д. М."/"485"/ и по [улица]от [улица]до [улица]не отговаря на

изискванията за градска улична мрежа. На място такава няма. Улиците съгласно нормативните изисквания в такива райони са така наречените събирателни улици - V клас, и обслужващи улици - VI клас. Например, за [улица]има предвидени два тротоара по 2 метра и пътното платно 6 метра. Съществуващата улична мрежа на квартала не отговаря на законовите изисквания и разпоредби, като създава недопустими за урбанизирана територия затруднения и проблеми при предвижване на пешеходци и МПС. В квартала не е изградена нова канализационна мрежа. Масово улиците са в много лошо състояние - или без настилка, или с остатъци от нагънат, напукан, пропаднал или разрушен стар асфалт, което ги е направило негодни за нормална експлоатация.[жк]не е интензивно застроен. Предвижданията на уличните регулационни планове, както и на канализацията, са приложени само на отделни имоти, където има новопостроени сгради. Съществуващата улична мрежа на квартала създала недопустими за урбанизирана територия затруднения и проблеми при движение на МПС и пешеходци. Вещото отбелязва и, че видяла и заснела кучета, може би бездомни или гледани от съседи срещу новопостроената сграда на [улица], както и кокошарници, други домашни животни и свободно течащи отпадни води, които се изливат директно на улицата от дворовете.

При така установените обстоятелства искът се явява допустим, а по същество – основателен. На първо място, с изменението на ЗОДВПГ, направено с бр. 30 на ДВ от 11.04.2006г., когато е изменено заглавието на закона, в чл. 1, ал. 1 е прието, че отговорността се носи както от държавата, така и от общините. Към момента на увреждането общината носи отговорност за обезщетяване на вреди, причинени от нейни длъжностни лица, при или по повод извършването на административна дейност, които е следвало да се търсят по общия исков ред преди това. С приемането на посоченото изменение законодателя е предвидил специален ред за търсене на обезщетение за причинени такива вреди, а именно редът, уреден в ЗОДОВ. Доколкото ЗОДОВ е нов специален ред, настоящият състав намира, че е въпрос за избор на

ищите да преценят, по кой ред ще търсят обезщетение – по общия или специалния. Горното е и във връзка с чл. 8 ал. 1 от ЗОДОВ, който дава възможност на ищеца да избере начина и реда за търсене на защита. В тази връзка е и определение № 83 от 26.10.2011г. на смесен петчленен състав на ВАС и ВКС по д. № 71/2011г., с което при повдигнат спор за подсъдност по иск по ЗОДОВ е прието, че компетентен да разгледа иска е Административен съд София град.

На следващо място, в чл. 204 от АПК са предвидени предпоставките, при които исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, са допустими за разглеждане. Първата предпоставка за допустимост на иска, когато се претендира, че вредите са причинени от незаконосъобразен административен акт, е той да бъде отменен по съответния ред, а именно – по правилата на чл. 97, ал. 1 АПК след оспорване пред по – горестоящия административен орган, при възобновяване на административното производство (чл. 99, ал. 1 от АПК) или по съдебен ред. Т. е., изисква се предварителното установяване по предвидения от закона ред на незаконосъобразността на административния акт със съответен влязъл в сила акт – решение, преди да се пристъпи към производството по чл. 203 и следващите от АПК по претендирането на вреди.

Предвидени и две изключения, при които установяването на незаконосъобразността на административния акт, на действията или бездействията на административен орган, може да стане в самото производство по чл. 203 и следващите от АПК по търсене на обезщетение за вреди, а именно: съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК – когато са причинени от незаконосъобразни действия или бездействия на административен орган.

В случая ищецът претендира вреди от незаконосъобразно бездействие на административен орган на първо място и иска установяване на това бездействие, както и неговата незаконосъобразност и в тази връзка настоящият състав счита, че искът попада в хипотезата на чл. 204, ал. 4 от АПК и е допустим, като дали е налице бездействие и дали то е незаконосъобразно, следва да се установи в това производство.

На последно място, налице е и активна процесуална легитимация на ищите да водят иска, тъй като за тях съществува правен интерес от това да искат обезвреда на евентуално причинени им вреди от бездействие на ответника, като живеят в района, за който твърдят това незаконосъобразното бездействие. Наред с това, за всяко лице, живеещо на територията на Столична община, съществува правен интерес от изпълнението на задължението за поддържане на достъпна архитектурна и жизнена среда.

Съгласно чл. 205 от АПК, исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е Столична община, която е юридическо лице съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Съгласно чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съобразно препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. Съгласно чл. 1, ал. 1 от

ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Основателността на иска, съответно ангажирането на отговорността на държавата или общината, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Основателна е претенцията на ищите по отношение на претендираното незаконосъобразно бездействие на ответника, като същото следва да бъде разгледано съобразно правилата на чл. 257 от АПК. В случая е налице бездействие на кмета на общината по отношение на изпълнението на негови законово предвидени задължения. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, общинските пътища се управляват от кметовете на съответните общини, като в чл. 23 от същия закон е предвидено, че правомощията на кметовете по управлението на общинските пътища се определят с наредба на общинския съвет. Съгласно чл. 11 от Закона за общинската собственост, „Имоти и вещи - общинска собственост, се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин”. Кметовете на съответните общини са и стопани на пътя, съгласно § 1, т. 1 от Допълнителната разпоредба (ДР) на Наредба № 1/17.01.2001г. за организиране на движението по пътищата, където е указано, че стопанин на пътя е собственикът или администрацията, която управлява пътя. В случая, във връзка с цитираните по – горе разпоредби управлението на общинските пътища е поверено на кмета на общината към момента на настъпване на вредата. Т. е., настоящият състав намира, че по отношение на твърдяното бездействие по отношение на създаването на достъпна архитектурна и жизнена среда относно изпълнението на задължението за поддържане на пътищата, е налице бездействие от страна на ответника. Съгласно чл. 53, ал. 1, т. 6 от Наредба № 2/29.06.2004г. за планиране и проектиране на комуникационно - транспортните системи на урбанизираните територии, елемент от улицата е и тротоарът, а съгласно чл. 80, ал. 3 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) не се допускат улици без тротоари в населени места с над 30 000 жители, каквото е Столична община. На кмета на общината е възложено законовото задължение да управлява общинската собственост, каквато са общинските пътища ведно с прилежащите им тротоари, с грижата на добър стопанин и в интерес на населението на общината. Настоящият състав намира, че посоченото задължение по управление включва и всички онези дейности, които са необходими, за да бъдат улиците (пътищата) и тротоарите в такова добро състояние, че да са годни за нормалното им използване и които всеки човек със или без увреждане да може да ползва свободно и самостоятелно, включително да

може да ги използва безпрепятствено при използването на детска количка. Наред с това, в чл.1 от Наредба № 4/01.07.2009г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания е посочено, че с нея „се определят изискванията при проектирането, изпълнението и поддържането на строежите (елементите на урбанизираната територия и на сградите и съоръженията) за осигуряване на достъпна архитектурна среда за цялото население, като се отчитат и специфичните нужди на хората с намалена подвижност, в т. ч. на хората с увреждания”. Следователно, целта на тази наредба е да се осигури при изпълнението и поддържането на елементите от урбанизираната територия (каквито са пътищата и тротоарите) достъпна среда за цялото население, включително с отчитането на специфичните нужди на една уязвима група хора. В конкретния случай видно и от изслушаното заключение на вещо лице, улиците в района, очертан от ищците, са трудно използвани от здрав човек, още по-малко - от уязвимо лице с намалена подвижност. За случая понятията "достъпна среда" и "достъпен маршрут" в урбанизираните територии" са определени в посочената Наредба № 4 от 2009г. Съгласно определението в т. 2 на § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Наредба № 4 "достъпна среда" е среда в урбанизираните територии, сградите и съоръженията, която всеки човек с намалена подвижност, със или без увреждания може да ползва свободно и самостоятелно. Съгласно т. 3 на същия § 1, "достъпен маршрут в урбанизираните територии" е пътят на придвижване, който всички хора могат да ползват свободно и самостоятелно и който свързва пешеходните пространства, кръстовищата, пешеходните пътеки, спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, елементите за преодоляване на различни нива, достъпните места за паркиране и елементите на обзавеждането на достъпната среда, а съгласно т. 5, "Достъпен маршрут до сграда или съоръжение" е достъпен маршрут от улици и пешеходни зони, спирки на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, зони за качване и достъпни паркинги до достъпни входове на сгради за обществено обслужване, съоръжения или жилищни сгради. Смисълът на думите "свободно" и "самостоятелно" е използването на посочените среда и маршрут да не създават неудобства, по-големи от обикновените. От събраните по делото доказателства се установява, че в посочените части от описаните в исковата молба тези характеристики не са налице - липсва покривка на пътя и/или тротоар, като на места улиците са обхванати наполовина и от храстовидна растителност. Не се нуждае от доказване обстоятелството, че родителите на три малки деца изпитват неудобства, по-големи от обикновените, за да се придвижват по улици без настилка, с дупки и без тротоар. Противно на житейската логика е да се приеме, че такова придвижване е свободно и самостоятелно (така, в мотивите на решение № 4630/03.04.2013г. по адм. д. № 6799/2012г. на Върховния административен съд).

По делото безспорно е доказано бездействието на ответника във връзка с изпълнение на посочените му по – горе задължения да осигурява достъпна архитектурна и жизнена среда и достъпен маршрут в урбанизирани територии

и до сградите, по смисъла на чл. 257 от АПК. Това е така, тъй като се установява, че уличната регулация е одобрена преди повече от 10 години. До момента ответникът не е предприел фактическите действия по изпълнението на улиците и тротоарите във връзка с одобрената улична регулация, като по този начин е допуснал незаконосъобразно бездействие, а именно, не е изпълнил задълженията си по поддържането и изграждането на общинските пътища и прилежащите им тротоари, както и не е изпълнил задължението си за осигуряване на достъпна архитектурна и жизнена среда и осигуряването на достъпни маршрути в урбанизираната територия в района, в който живее ищеца с оглед ползването им от цялото население.

Аналогично, съгласно чл.27, ал.1, т.1 и т.2 от приетата с решение № 133 по протокол № 62/25.03.2010г. на Столичния общински съвет Наредба за управление на общинските пътища на територията на Столична община, в сила от същата дата, е предвидено задължението на кмета на община да „организира, възлага и контролира дейностите, свързани с непосредственото изграждане, ремонт и поддържане на общинските пътища”, включително тротоарите към тях като част, елемент от улицата. Тази наредба е приета на основание чл. 23 от Закона за пътищата и очертава обхвата на понятието управление на общински път залегнало в същия закон, като детайлно се посочват задълженията на кмета на общината. Неизпълнението им представлява незаконосъобразно бездействие, допуснато при и по повод осъществяване на административна дейност, в резултат на което са настъпили причинените вреди.

Дейността по ремонта на улиците и тротоарите като част от общинските пътища, е административна такава, за която ответникът е задължен по силата на закона и за която дейност същият събира данъци и такси, като характера на тази дейност като административна се потвърждава и от влязлата в сила Наредба за управление на общинските пътища на територията на Столична община и по-специално, чл. 27 от същата.

Причинените вреди на ищите са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразното бездействие на ответника. Безспорно беше доказано по делото, че емоционалните вреди на ищите са причинени от неремонтираните улици и тротоари, за които не са били взети необходимите мерки за изграждането/ поправянето им. Ето защо, съдът приема, че така предявеният иск се явява доказан по своето правно основание и следва да бъдат уважен, след като са налице всички материално - правни предпоставки по чл. 1 от ЗОДОВ – а именно незаконосъобразно бездействие и причинени вреди, които са пряка и непосредствена последица от бездействието.

По размера на претендираното обезщетение, като извърши преценка на основание чл.52 от Закона за задълженията и договорите, съдът в настоящия състав намира за справедливо обезщетение сумата в размера, претендиран от ищите. В тази връзка съдът съобрази периода, в които ищите са изпитвали ежедневно безпокойство, раздразнение, страх, включително за здравето на децата, тревога, гняв, срам и подобни неблагоприятни изживявания.

Относно претендираните лихви от момента на предявяване на иска е необходимо да се отбележи, че обезщетение за вреди, настъпили от

незаконосъобразни бездействия на администрацията се присъжда, след като бъде установена тяхната противоправност. Следователно, административният орган изпада в забава от този момент, а не от началната дата на бездействието или от момента на предявяване на иска или от който и да е момент преди посочения. В този смисъл са и мотивите по т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т. гр. д. № 3/2004 г. на ОСГК на Върховния касационен съд. Поради това, законната лихва върху главницата следва да се присъди за периода от датата на влизане в сила на решението до окончателното изплащане на сумата.

На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да възстанови направените от ищците разноски по делото. Установява се общ размер на последните: 1526,80 лв. (хиляда петстотин двадесет и шест лева и осемдесет стотинки), от които общо 20 лв. държавна такса, общо 230 лв. възнаграждение за вещо лице и 1276,80 лв. платен хонорар за адвокат.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Х. Р. В., с ЕГН [ЕГН], и В. И. В., с ЕГН [ЕГН], сумата 7 000 (седем хиляди) лева – обезщетение за претърпени неимуществени вреди от бездействия на кмета на общината и на район „Т.“ на Столична община, изразяващи се в неизпълнение на задълженията им за осигуряване на достъпна жизнена и архитектурна среда, в периода от 01.08.2008г. до 31.05.2013г., заедно със законната лихва върху сумата, считано от датата на влизане в сила на това решение, до окончателното ѝ изплащане

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Х. Р. В., с ЕГН [ЕГН], и В. И. В., с ЕГН [ЕГН], сумата 1526,80 лв. (хиляда петстотин двадесет и шест лева и осемдесет стотинки) - разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: